

beskæftigelseshjælpere,
hospitalslaboranter (herunder videreuddannelse til instruktionslaborant),
økonomaer,
fodterapeuter,
røntgenografer (røntgenassistenter).

Af de nævnte uddannelser foregår grunduddannelsen af sygeplejersker, sygehjælperuddannelsen og uddannelsen af røntgenografer udelukkende ved kommunale skoler. For de øvrige uddannelsers vedkommende meddeles den teoretiske undervisning ved statsbetalte skoler, medens praktik — i det omfang det indgår i uddannelsesplanen — normalt gennemgås ved kommunale sygehuse, plejehjem eller andre institutioner. For enkelte uddannelsers vedkommende (plejehjemsassistent- og fysioterapeutuddannelsen) findes såvel statsligt som kommunalt og privat finansierede skoler.

Nævnet behandler spørgsmål i forbindelse med ovennævnte igangværende uddannelser (navnlig forslag til ændringer i uddannelsesplaner), der er således f.eks. i 1974 nedsat en arbejdsgruppe med henblik på en revision af økonomauddannelsen. Herudover behandler uddannelsesnævnet forskellige forslag til uddannelse af nye medicinalpersonalegrupper. Der er således stillet forslag om etablering af uddannelse af operations-sygehjælpere, cytologlaboranter m. fl. samt videreuddannelse af jordemødre og flere specialuddannelser af sygeplejersker. Ved behandlingen af sådanne forslag til nye uddannelser er uddannelsesnævnet opmærksom på de betænkeligheder, der er forbundet med etableringen af nye specialuddannelser og dermed en yderligere opsplitning af de i forvejen stærkt differentierede personalegrupper i sygehus- og sundhedsvæsenet med deraf følgende risiko for kompetenceafgrænsnings-, samarbejds- og lønfastsættelsesvanskeligheder m.v. På den anden side er det klart, at den tiltagende funktionsspecialisering medfører krav om fornyelse — navnlig teoretisk udbygning — af bestående uddannelser og etablering af nye specialuddannelser. En forudsætning for, at der kan ske en hensigtsmæssig udnyttelse af de økonomiske og personelle ressourcer inden for uddannelserne er, at der finder en effektiv koordinering sted med tilgrænsende sektorer herunder navnlig med uddannelserne inden for den sociale sektor samt en række af de under undervisningsministeriet hørende uddannelser, ikke mindst inden for de biologiske faggrupper.

I den sociale uddannelseskommissions betænkning (betænkning nr. 670/1973), er det påpeget, at en del af de under socialministeriet hørende omsorgsuddannelser grænser tæt op til de under indenrigsministeriet hørende plejeuddannelser. Hertil kommer, at arbejdsområdet for en række personalegrupper inden for pleje/omsorgsarbejdet er helt eller delvist sammenfaldende. Uddannelsesnævnet har derfor indstillet til indenrigsministeriet, at der snarest tages skridt til koordinering af de to uddannelsesområder, og arbejdet med koordination af beskæftigelseshjælper/omsorgskonsulentuddannelserne er taget op i samarbejde mellem indenrigsministeriet og socialministereiet. Koordinationsarbejdet vedr. plejehjemsassistent/omsorgsassistentuddannelserne og sygehjælper/omsorgshjælperuddannelserne kan snarest forventes taget op i udvalgsregie.

	R	B	F
<i>Driftsudgifter</i>	99.743	134.000	134.000
02. Lønninger til ikke-tjenestemænd	58.980	75.000	75.000
11. Rejser og befordring	29.165	39.000	39.000
21. Kontorholdsudgifter	6.423	5.000	10.000
22. Trykning af publikationer	5.175	15.000	10.000

ad driftsudgifter.

02. Lønninger til ikke-tjenestemænd. Beløbet udgør vederlag for rekvireret sagkyndigt arbejde for uddannelsesnævnet.